

ဆင်ဖြူနီ

တာဝရချစ်နေခွင့်လေးပေးပါ

Line

အခန်း(၁)

“ဘာ... ဘာပြောတယ် ကောင်းကင်ယံ၊ အဲဒီရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက မင်းကိုလုံးဝမ ချစ်ဘူး ဟုတ်လား။ မင်းဘယ်လိုလိုက်လိုက် လိုက်လို့ မရဘူး၊ မင်းကို မတူသလိုမတန်သလိုတောင် ဆက်ဆံလိုက်သေးတယ်၊ အမလေးနော် ဒီလောက်ချမ်းသာတဲ့ ဘွားမဟာစံရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောမြေး ယောက်ျားလေးကိုတောင် သင်းက မတူသလို မတန်သလို လုပ်နေတယ်ဆိုတော့ သင်း သင်းက ဘယ်လောက်ချမ်းသာနေလို့လဲ ပြောစမ်းပါ ကောင်းကင်ယံ၊ ဟင်း...ဟင်း မခံချင်လိုက်တာနော်၊ မခံချင်လိုက်တာ၊ အမေက တော်ဝင်ရတနာပိုင်ရှင်၊ အစ်မတွေက တစ်သက်လုံး ကိုယ့်မာနနဲ့ ကိုယ် ဒိတ်ဒိတ်ကြဲ နေလာခဲ့ကြတဲ့ အစ်မတွေ၊ ကြည့်စမ်းကိုယ့်မှာ ဒီမောင်လေးတစ်ယောက်တည်း ရှိတယ်ဆိုပြီး တစ်သက်လုံးက ဖူးဖူးမှုတ်မှုတ် အလိုလိုက်ထားတာ ခုတော့ ကြည့်စမ်းပါဦး ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ အချစ်ကိုမရလို့ အသည်းတွေကွဲနေပြီတဲ့”

“ဟာ... မအော်နဲ့ လေ”

“ဟဲ့ ... နင့်ဥစ္စာက မအော်လို့ ရမယ် ကောင်းကင်ယံ၊ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ထမင်းမစားဟင်းမစား ဘဲနင် တစ်နေ့ကုန်ကားတစ်စီးနဲ့ လျှောက်သွားနေတာ ပြန်လာတော့လည်း မှိုင်လို့ ၊ ပြီးတော့ဟိုချောင် မှာ ခွေလိုက်၊ ဒီချောင်မှာ ခွေလိုက်နဲ့ အခုတလောမျက်နှာလေးတောင်ချောင်ပြီး

တော်တော်လေးပိန် သွားတယ်”

“ကျွန်တော် ကျွန်တော် အရမ်းခံစားနေလို့ ပါဗျာ”

“ဟဲ့ ... နင်က အရမ်းခံစားနေရအောင် ဟိုက ဘယ်လောက်တောင် ချောနေလို့ လဲ၊ ကြည့်စမ်း ဘွားမဟာစံရဲ့ မြေးဆိုပြီး လိုချင်တဲ့ သူဌေးသမီးတွေ၊ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတဲ့ ကြားက ဘယ်ဟာမကိုများ ကြိုက်ပြီး ဇာတ်လမ်းတွေ ရှုပ်နေသလဲမသိဘူး။ မာမီသိရင် မိုးမီးလောင်တော့မယ်၊ ဘွားသိရင်လည်း သူ့မြေးကို ပြန်မကြိုက်ရကောင်းလားဆိုပြီး ဆတ်ဆတ်ခါနာတော့မယ် ကောင်းကင်ယံ၊ နင် နင် တော် တော်ပြဿနာရှာတာပဲ”

“ပြဿနာရှာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို မမျှော်လင့်ဘဲတွေ့သွားပြီး အရမ်းစွဲလမ်းသွားရလို့ ဒီလောက်ထိ ခံစားလိုက်ရတာပါ။ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ သူဟာအချစ်ဦးပါ။ သူ ကလွဲရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ လည်း ကျွန်တော်ချစ်လို့ ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး မမတိမ်သလ္လာရယ်”

တကယ်ဆိုရင် သည် အကြောင်းတွေကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောချင်ပါ။ သိသွားလျှင်လည်း တစ် ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံး ဒေါသတွေပေါက်ကွဲကြမှာ သေချာနေသည် ။ ကောင်းကင်ယံဆိုတာ ဘွားမဟာစံ သိပ်ချစ်တဲ့ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိခဲ့တာလေ။ အမွေတွေအားလုံးကို တောင် ကောင်း ကင်ယံတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ပုံအောပေးခဲ့မှာ လို့ ဘွားမဟာစံက အမြဲရည်ရွယ်နေခဲ့တာ။

တိမ်သလ္လာကတော့ အကြီးဆုံးအစ်မပါ။ အလယ်မှာ မိုးဝဠာဆိုတဲ့ အစ်မတစ် ယောက်က ထပ်ရှိနေသေးတယ်ဆိုတော့ မောင်လေး ကောင်းကင်ယံကိုပဲ အစ်မနှစ်ယောက်စလုံးက ခေါင်းပေါ် တင်မထားရုံ

တမယ် ချစ်ခဲ့ကြတာ။ ခုတော့ သူတို့ အသည်းကျော်မောင်လေး ကောင်းကင် ယံက ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက ပြုစားလိုက်လို့ ဟတ်ကော့တွေဖြစ်ပြီး အသည်းတွေစွတ်ကွဲနေ ပြီတဲ့ မောင်လေးအဖြစ်ကိုကြည့်ကာ တိမ်သလ္လာ ဒေါပွနေရသည် ။

“ကဲ ... မင်းကာ ဒီလောက်တောင် ချစ်နေတယ်ဆိုတော့ မမသလ္လာ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ မမကို ပြောစမ်း မမကိုယ်တိုင် လိုက်ပြောပေးရမလား”

“ဟာ ... ဘယ်လိုလုပ်ရမှာ လဲ”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့ လဲ”

ရှင်သခင်က မာနအရမ်းကြီးတာ”

“ဘာ”

“ကျွန်တော်လိုက်တာတောင် ကျွန်တော့်ကို တစ်ချက်လှည့်မကြည့်ဘူး”

“အမလေး ... ကောင်းကင်ယံ၊ နင့်လို အရမ်းချော အရမ်းခေတ်မီတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်လိုက်တာကို လှည့်မကြည့်ဘူးဆိုတော့ သင်းက ဘာမို့လို့ လဲ၊ အဲဒါမျိုး မမသလ္လာနဲ့ တွေ့လိုက် ချင်တယ်၊ မခံချင်လိုက်တာကွာ၊ တကယ်ပဲ တကယ်ပဲ”

“ဟင် ... မမတို့ နှစ်ယောက် အခန်းထဲမှာ ကျိတ်ကျိတ်ကျိတ်ကျိတ်နဲ့ ဘာတွေပြောနေကြတာ လဲ”

စလင်းဘတ်အိတ်ကလေးလွယ်ပြီး ရှိုးစမိုးနဲ့ အပြင်က ပြန်ရောက်လာတဲ့ မိုးဝဠာ။

“မပြောနဲ့ မမသလ္လာ”

“ဟဲ့ ... ဘာဖြစ်လို့ မပြောရမှာ လဲ၊ ပြောမယ် ပြောမယ်၊ ပြောကိုပြောမယ်”

“ဟာ ... မမသလ္လာလုပ်တာနဲ့ အကုန်ရှုပ်ကုန်တော့မယ်ဗျာ”

ကောင်းကင်ယံ ပိုပြီးစိတ်ဓာတ်ကျနေရပြီ။

“နင်ဘာဖြစ်လို့ မပြောစေချင်ရမှာ လဲ ကောင်းကင်ယံ၊ ဒီကိစ္စက တော်ဝင်ရတနာမိသားစုရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်နေတာ၊ ဒီပြဿနာကို ငါနဲ့ ဝဠာ နှစ်ယောက်ထဲရှင်းမယ်”

“မမသလ္လာ မောင်လေးဘာဖြစ်လို့ လဲ”

“ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ကြိုက်နေလို့ ”

“ဘာ”

“အဲဒီကောင်မလေးက မာနတွေအရမ်းကြီးပြီး မောင်လေးကို ပြန်မကြိုက်ဘူးတဲ့ လေ”

“အမလေး မြတ်စွာဘုရား၊ တို့ မောင်လေး ကောင်းကင်ယံဆိုတာ လိုချင်သူတွေ အများကြီး ပိုင်းနေတဲ့ ဥစ္စာ၊ အဲဒါ မောင်လေး မောင်လေးကို ပြန်မကြိုက်ဘူး ဟုတ်လား မမသလ္လာ၊ ဟင်း ဟင်း ကြားလိုက်ရတာနဲ့ တင် အမောကဆို့သွားတာပဲ၊ ပြောစမ်း ကောင်းကင်ယံမင်းကို ပြန်မကြိုက်တာ ဘယ်ကောင်မလေးလဲ၊ နာမည်ပြော၊ ဖုန်းနံပါတ်ပေး၊ ဝဠာတစ်ခါတည်း အပြတ်ချဲ့ပေးလိုက်မယ်”

ပြောပြောဆိုဆို မျက်နှာလေးရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးစူပြီး စလင်းဘတ်အိတ်ထဲက အနက်ရောင်ဟန်း ဖုန်းလေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်တာ မိုးဝဠာ။

“မရဘူး မမဝဠာ၊ သူ့ဆီကို ဖုန်းဆက်လို့ မရဘူး”

“ဟယ် ... ကြည့်စမ်း ဘဝင်ကလည်း မြင့်လိုက်တာ၊ မောင်လေးက ဆက်တာတောင်ဟိုက ဖုန်းမကိုင်တဲ့ သဘော၊ ဟင်း ဟင်း သင်းကဘယ်လောက်များ ချမ်းသာနေလို့ ဘဝင်ကငယ်ထိတ်တက် နေရတာလဲ၊ ပြောစမ်း ကောင်းကင်ယံရာ၊ ဖုန်းပြောလို့ မရရင် အိမ်အထိလိုက်သွားမယ်၊ ကဲ ပြော သူ ဘယ်မှာ နေတာလဲ၊ ဝင်ဒါမီယာလား၊ ရွှေတောင်ကြားလား”

“မမဝဠာ မသိပါဘူး”

“ဟဲ့ ... မသိလို့ မောနေတာပေါ့ဟဲ့၊ သိရင်လိုက်သွားတာကြာလှပြီ၊ တို့ သွေးက ဘွားမဟာစံ ရဲ့ မိုးကုတ်သွေး နားလည်လား၊ ဘွားမဟာစံလောက်ဘယ်သူက ချမ်းသာမှာ လဲ၊ ဘွားမဟာစံကိုပြိုင် လို့ ဘယ်သူက နိုင်မှာ လဲ၊ အဲဒါတောင် သင်းက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်လုပ်လို့ ၊ ဟင်း ဒီကိစ္စကို မာမီသီ ရင်တောင် စွေစွေခုန်သွားဦးမယ်။ သင်း ဘယ်လောက်မာနကြီးကြီး မာမီကြီးတာကို သင်းသိရင်တစ် ခါတည်းနဲ့ တောင် ဝပ်ဆင်းသွားဦးမယ်၊ လာဟာကြာတယ်၊ မာမီကို သွားပြောမယ်”

“ဟာ ... မပြောပါနဲ့ ”

ကောင်းကင်ယံ စိတ်ညစ်ရတာ အဲဒါပဲ။

အစ်မနှစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ ကောင်းကင်ယံကိုထိရင် ကက်ကက်လန်ဖို့ လောက်ပဲ စဉ်းစားနေ ကြတာ။ ပြဿနာကို ခေါင်းအေးအေးနဲ့ ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲဆိုတာကို တစ်ချက်ကလေးမှ စဉ်းစား ကြတာ မဟုတ်ဘူး လေ။ မမသလ္လာထက်စာရင် မမဝဠာက ပိုတောင်ဆတ်ဆတ်ထိမခံသေး။

“ဟင်း ငါတို့ က ငါတို့ မောင်လေးကို ဗိုလ်ချုပ်ဈေးမှာ စိန်ရွှေရ တနာဆိုင်ဖွင့်ထားတဲ့ အန် တီခိုင့်သမီး ယစ်မူးက တစ်ဖက်သတ်ကြိုက် နေတာတောင် အိမ်အလာခံတာ မဟုတ်ဘူး ။ ဟိုကုမ္ပဏီ ပိုင်ရှင် ဦး ကောင်းကောင်း သမီး တွယ်တာဆို ကောင်းကင်ယံကိုပေးလိုက်ရတဲ့ အ မှတ်တရလက် ဆောင်တွေ၊ မသုံးချင်လို့ ဂိုထောင်ထဲမှာ ပစ်ထည့်ထား လိုက်တာ၊ ဟင်း ငါတို့ ကလည်း သဘောမတူ ပါဘူး၊ လုပ်မနေနဲ့ ”

“အေး ငါတို့ က ဘယ်လောက်ပဲ သဘောမတူ တူတူငါတို့ မောင် လေးကို ပြန်ငြင်းမယ့်လူရှိနေ ပြီ ဝဠာ၊ အဲဒါဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ အဲဒီကော င်မလေးကို ကုပ်ကနေကိုင်ပြီး မာနကို ချွတ်ပေးလိုက်ရင်မ ကောင်းဘူး လား၊ မောင်လေးကို မရရအောင်ကို လိုက်ခိုင်းပြီးရတော့မှ ဘီလူးဆိုင်း တီးပြီး ခွဲပစ်လိုက် မယ် ”

“ကောင်းတယ် မမသလ္လာ၊ အဲဒါ ဝဠာလည်း သဘောတူတယ်”

တွေ့လား။

အစ်မနှစ်ယောက်စလုံး အတိုင်အဖောက်တွေက တအားကိုပဲ ညီနေကြတာ။

“ကြည့်စမ်းပါဦး ဝဠာရယ်၊ အဲဒီစိတ်နဲ့ လူပိတ်သွားတာ၊ အရင်ရက် တွေတုန်းက ငါတို့ အလုပ် များ နေလို့ မောင်လေးကို သတိမထားလိုက် မိတာ၊ ဒီနေ့မှ သူခိုးရေးနေတဲ့ စာကိုမိသွားလို့ ၊ ဟင်း ဟင်း စာထဲမှာ လေ တို့ မောင်လေးက တော်တော်ကို အောက်ကျနောက်ကျခံပြီး အဲဒီ ကောင်မရဲ့ အချစ်ကို တောင်းနေရတာဟဲ့ သိရဲ့ လား”

“ဟင် ... အဲဒီလောက်တောင်”

မိုးဝဠာ မျက်လုံးပြူးနေသည် ။ တိမ်သလ္လာကလည်း မဲ့ကာရွဲ့ကာ

ပြောနေသည် ။ သူတို့ နှစ် ယောက်ကြားမှာ ဘာတစ်လုံးမှ မပြောနိုင် တာက ကောင်းကင်ယံ။

“အဲဒါထက်ဆိုးတာက ဘယ်နားက ဘတ်စ်ကားဂိတ်လဲတော့မသိ ဘူး။ အဲဒီကားဂိတ်လေးနားက အုတ်ခုံလေးမှာ တောင် မျက်နှာငယ်ငယ် လေးနဲ့ အဲဒီကောင်မကို စောင့်နေရတာတဲ့ ”

“ဘုရားရေ”

ဝဠာ ထပ်ပြီး အသက်ရှူမှားပြန်ပြီ။

ကြည့်စမ်း ဒါဟာ မောင်လေးကောင်းကင်ယံ တော်တော်ကို အောက် ကျခံပြီး လိုက်နေရတာ။ ဒီလောက်လျော့တဲ့ ကောင်းကင်ယံ။ မိန်းက လေးတစ်ယောက် ရှုံးရလောက်အောင် ယောက်ျားတန်မဲ့ အသားလေးဝ င်းနှစ်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးတွေကအစ ရှင်းသန့်ပြီး ရဲနေတဲ့ မောင်လေးကို ဘွားမဟာစံရဲ့ သွေးက ဘတ်စ်ကားဂိတ်လေးမှာ ငုတ်တုတ်လေး ထိုင် စောင့်ပြီးလိုက်ရသတဲ့ ။

ရာဇဝင်ရိုင်းလိုက်တာ။

ဘွားမဟာစံသာ သူ့မြေးအဖြစ်ကို သိသွားခဲ့ရင် မိုးကိုမီးနဲ့ တက်ရှို့ တာကမှ သက်သာချင်သက် သာဦးမည်။ သူ့မြေးလို ဒိတ်ဒိတ်ကြဲတစ် ယောက်ကို မချစ်ရကောင်းလားဆိုပြီးတော့ ရှိသမျှစည်းစိမ် ချမ်းသာ တွေ ပုံအောပြီး စိန်ခေါ်တော့မှာ လေ။ နောက်ဆုံးမရရင် ဘွားကို အသိ ပေးသင့်ရင်ပေးရတော့ မှာ ပဲ။

“ကောင်းကင်ယံ”

“ဘာလဲ မမဝဠာရယ်”

“မင်း မာမို့အကြောင်းကိုရော ဘွားအကြောင်းကိုပါသိတယ်နော်၊ ဒီ

ကိစ္စကို မာမီနဲ့ ဘွား သိ သွားရင် မခံချင်စိတ်နဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ ရှုပ်သွား လိမ့်မယ်”

“မမတို့ သွားမခေါ်ရင်ပြီးတာပဲ”

“ဘာ”

“မပြောနဲ့ လေ”

“ဟဲ့ ... မပြောစေချင်ရင် မင်းဟာမကို မင်းအပိုင်ရအောင်ကြိုးစား လေ၊ မင်း ဒီလောက် အောက်ကျခံပြီး လိုက်နေတာကိုမရတဲ့ အကြောင်း မာမီသိသွားရင် မာမီဘယ်လောက်ထိ အသည်းထဲ မှာ ဆတ်ဆတ်ခါနာ သွားမလဲဆိုတာ မင်း တွေးကြည့်စမ်း”

“သူက အရမ်းမာနကြီးတယ်လို့ ကျွန်တော်ပြောပြီးပြီပဲ၊ မမဝဠာရယ် ၊ အနားကပ်သွားရင် လည်း မောင်းထုတ်တယ်၊ နှုတ်ခမ်းလေးကိုကိုက်ပြီး ခပ်မာမာ ခပ်တင်းတင်းလေးလည်း ကျွန် တော့် ကိုပြန်ကြည့်တယ်”

“ကြားလား မမသလ္လာ၊ ဒီကောင်မ မောင်လေးကိုအထက်စီးကနေ ခ ဝ်ကြောကြောဆက်ဆံ နေတာ၊ မင်းက မပြောလိုက်ဘူးလား၊ နင့်တစ်ကို ယ်လုံးကို စိန်နဲ့ ချိန်ပြီး ဝယ်ပစ်လိုက်လို့ တောင်ရ တယ်လို့ ၊ မြန်မာပြည် မ ၂၁ မဟုတ်ဘူး အင်္ဂလန်မှာ မင်္ဂလာဆောင်ရင်လည်း တစ်ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံးကို လေယာဉ်ပျံစီးလုံးတိုက်နဲ့ ခေါ်သွားလို့ ရတ ယ်လို့ ”

“ဟာ ... အဲဒီလိုများ ပြောလိုက်လို့ ကတော့ ဟိုက ဟားတိုက်ပြီး တော့တောင် ခွက်ထိုးခွက် လှန်ရယ်ပစ်လိုက်ဦးမယ်”

“ဟာ နင် နင့်ဟာမလေးက အဲဒီလောက်ကို စာမဖွဲ့ဘူးဟုတ်

လား၊ ဒါ ဒါဆို အဲဒီဟာမ လေးက ငါတို့ ထက်ချမ်းသာတယ်ပေါ့၊ ငါတို့ ချမ်းသာတယ်ဆိုတာကို သူက ဟားတိုက်ပြီးတော့တောင် ရယ်နိုင်တယ် ပေါ့”

“မမသလ္လာ မသိပါဘူးဗျာ”

“ပြောစမ်း ... သင်းနာမည် ငါ့ကိုပြောစမ်း”

ကောင်းကင်ယံ အသက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း တစ်ချက်နှိုက်လိုက်ပြီး ပြီး တော့မှ ဟင်းခနဲနေအောင် သက်ပြင်းကြီးကို ချလိုက်ကာ

“ရှင်သခင်တဲ့ ”

“အမယ်လေး နာမည်ကအစမြင့်လိုက်တာနော်၊ နာမည်ကြားရုံနဲ့ တင် သူ့ဖိနပ်ကိုတောင်ကိုယ်က ပြေးကိုင်ရမလိုဖြစ်နေပြီ၊ သေချာတယ် သေချာတယ်၊ ဒီနာမည်အတိုင်းသာဆိုရင် ဒီကောင်မလေးက နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ကို အရှင်လတ်လတ်ရောက်နေတဲ့ ကောင်မလေး ပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဟွန်း လုပ်မနေနဲ့ ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်မကလို့ ဘယ်နှစ် ထပ်အထိ ရောက်အောင်ပြိုင်မလဲ၊ ကောင်းကင်ယံမင်း မင်း မမတို့ စိတ်ဓာတ်ကို သိတယ်နော်၊ ဟင်း ဟင်း”

မိုးဝဠာ ဘယ်လိုမှ မခံနိုင်တော့ပါ။

ဒီလောက် ဆွေစဉ်မျိုးဆက်တွေအားလုံး ရွှေလင်ပန်းနဲ့ အချင်းဆေး လာခဲ့ကြတဲ့ ဟာ။ ကောင်းကင်ယံ လက်ထက်ကြမှ အောက်ကျခံရဝယ် လို့ ။ ဘွားမဟာစံရဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေကို ခဏဘေး ချိတ်ထားလိုက် ရင်တောင် မာမီချမ်းသာတာနဲ့ တင် အချိန်မရွေး ထပြိုင်လို့ ရတယ်။ လုပ်မနေနဲ့ ၊ တွေ့မယ် တွေ့မယ်။ အဲဒီရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ဟာမလေးကို မတွေ့ တွေ့အောင်ရှာပြီးတော့မှ ကို ချမ်းသာတာခြင်း ပြိုင်ပစ်လိုက်ဦးမယ်။

ကားချင်းမီးပုံရှိမလား။

တစ်ကိုယ်စာ ဝတ်ထားတာချင်း အလေးချိန်မလား။

စီးထားတဲ့ ဒေါက်ဖိနပ်ကအစ ကမ္ဘာကျော် ဘယ်ထိပ်တန်း ကုမ္ပဏီ ကထုတ်တဲ့ တံဆိပ်နဲ့ ပြိုင် မလဲ။ ဟား ဟား အဲဒီရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင် မလေးကို မိုးဝဠာရဲ့ လက်ဖဝါးပေါ်တင်ပြီး ဟောဒီလို လေနဲ့ မှုတ်ထုတ် လိုက်လို့ တောင် ရတယ်သိလား။

မောင်လေး ကောင်းကင်ယံကိုမှ ခါးခါးသီးသီးငြင်းဆန်နေတဲ့ မိန်းမ
။

ဒီကိစ္စတွေ အစကတည်းက မိုးဝဠာမသိခဲ့လို့ ပါ။ ဒီနေ့ကစပြီး ကောင်းကင်ယံနောက်ကို မိုးဝ ဠာလိုက်မယ်။ ဒီပြဿနာကို မိုးဝဠာကိုင်မယ်။

“မမသလ္လာ”

“ဟင် ... ဘာလဲ ဝဠာ”

“ဒီနေ့ကစပြီး ကောင်းကင်ယံကို အလွတ်မပေးနဲ့ ”

“စိတ်ချ ... စိတ်ချ”

“ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ဟာမလေး ဘယ်မှာ နေတယ်ဆိုတာ ကျိတ်စုံစမ်း”

“ရတယ် ဖြစ်တယ်”

“တွေ့လို့ ကတော့ ဟင်း ကောင်းကင်ယံကို ပြန်ချစ်မလား၊ မချစ်ဘူး လားလို့ မေးမေးပြီးတော့ ကိုပါးရှစ်စိတ်ကွဲအောင် ရိုက်ပစ်လိုက်မယ်”

စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ကောင်းကင်ယံက သူ့အခန်းထဲ သူပြန်ဝင်သွားပြီမို့ တိမ်သလ္လာနဲ့ မိုးဝဠာပြော နေကြတဲ့ စကားတွေကို မကြားနိုင်တော့ပါ။

အစ်မနှစ်ယောက်ကတော့

ပြီးလိုက်မဲ့လိုက် တက်တစ်ခေါက်ခေါက် လုပ်လိုက်နဲ့ ပဲ ရှင်သခင်ဆို
တဲ့ ကောင်မလေးကိုအ ရေဆုတ်ပစ်ဖို့ သံမိဌာန်တွေချလို့ ။

*

အခန်း(၂)

“တီ . . .တီ”

“တီ . . .တီ”

ဟန်းဖုန်းခေါ်သံလေး မြည်လာလို့ မိုးဝဠာက ခပ်သွက်သွက်ကလေး
ဖွင့်နားထောင်လိုက်သည်။ ။

“မမသလ္လာလား”

“ဟုတ်တယ် ဝဠာ၊ ဝဠာ အခုဘယ်ရောက်နေလဲ”

“ဆူးလေဘုရားလမ်းက ရေတမာပင်အောက်မှာ ရပ်နေတယ်”

“တွေ့လား”

ကောင်းကင်ယံကို မေးလိုက်တာမှန်း မိုးဝဠာကတန်းသိနေသည်။ ။

“ကားရပ်ထားတာပဲတွေ့တယ် မမသလ္လာ၊ လူက ပျောက်နေတယ်၊
ယံ ယံ အိမ်ကထွက်သွား တုန်းက ဝတ်ထားတာ ချောကလက်ရောင် စပို့
ရှပ်လက်တိုလေးနော်”

“ဟုတ်တယ် . . .ဟုတ်တယ်၊ ချောကလက်ရောင် စပို့ရှပ်လက်တို
လေး ဘောင်းဘီလေးကအ နက်ရောင် စတိုင်နီပင်နီလေး၊ ကားက လင့်
ခရူဆာနော်၊ သူများကားနဲ့ မှားနေဦးမယ်”

“မမှားဘူး ... မမှားဘူး၊ ရုပ်ရှင်ရုံရှေ့က ပါကင်မှာ ကားရပ်ထားခဲ့ပြီး

လူကပျောက်သွားတာ”

“ဟဲ့ ... အဲဒါဆို သူ့ဟန်းဖုန်းကို လှမ်းခေါ်ကြည့် လိုက်လေ”

“အမလေး ... ကိုယ်တော်လေးက အရမ်းလည်တယ် မမသလ္လာရေ၊ ဖုန်းပိတ်ထားတယ်တဲ့ ၊ လူကြီးမင်းနဲ့ ချည်းတိုးနေလို့ စိတ်လျော့ပြီး ရေ တမာပင်အောက်က ရပ်ကြည့်နေတာ၊ ဟင်း ရှင်သခင် ဆိုတဲ့ ဟာမလေး နောက်ကို လှမ်းလျှောက်လိုက်သွားလို့ ပျောက်သွားတာပဲနေမှာ တွေ့လို့ ကတော့ လား”

“တွေ့အောင်ရှာ၊ တွေ့အောင်ရှာ အလွတ်မပေးနဲ့ ၊ တွေ့ရင်နှစ်ယောက်စလုံးကို ဝင်တွေ့ပြီးအ ပြတ်မေး၊ ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက ဂျစ်တစ်တစ်လုပ်ပြီး ခပ်ကြောကြောလုပ်နေရင် အလျော့မ ပေးနဲ့ ၊ စိန်ခေါ်ပစ်လိုက်၊ ကြားတယ်နော်၊ မမသလ္လာပြောနေတာတွေကို ဝဠာ အကုန်ကြားတယ်နော်”

“ကြားတယ် ... ကြားတယ်”

“ဝဠာတစ်ယောက်တည်း မနိုင်ရင် မမကို ချက်ချင်းဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်၊ မမ လိုက်လာခဲ့မယ်”

“ဒါပဲနော် မမ”

“အေး ... ဒါပဲ ဒါပဲ”

အတိုင်အဖောက်တွေက ညီနေသည် ။ လှုပ်ရှားမှုတွေက သွက်နေသည် ။ ကိုယ့်မောင်လေးခံနေရ တာကို ဝဠာ မကြည့်ရက်နိုင်ပါ။ ကောင်းကင်ယံက အဲဒီရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ဟာမလေးကို တော်တော်လေးစွဲလမ်းပြီးတော့ ချစ်နေရှာတာ၊ ညကဆိုရင် ညစာတောင် ဆင်းမစား။

“ဟယ် ... ကြည့်စမ်း”

ကောင်းကင်ယံက ဟိုဘက်ကားလမ်းမကြီးဘေးက ဘတ်စ်ကားဂိတ် အမိုးလေးအောက်က ခုံတန်းပြာလေးမှာ မေးကလေးထောက်ပြီး ငေးငေးဝိုင်းဝိုင်းလေးထိုင်လို့ ။ ချောကလက်ရောင် စပွိုရှပ်က လေးဝတ်ထားတော့ အဝေးက လှမ်းကြည့်တာနဲ့ပင် အသားကလေးက ဝင်းထင်းနေသည် ။

မမသလ္လာဆီကို ချက်ချင်း ဖုန်းပြန်ခေါ်လိုက်၏။

“တွေ့ပြီ မမရေ၊ တွေ့ပြီ တွေ့ပြီ”

“ဟင် . . .ဘာကိုတွေ့တာလဲ၊ ဟို ဟို ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ဟာမလေးကို တွေ့တာလား၊ သူဘယ်လို နေလဲ၊ သူစီးလာတဲ့ ကားက ဘာအမျိုးအစားလဲ မော်ဒယ်နိမ့်လား မော်ဒယ်မြင့်လား”

တိမ်သလ္လာ ဘယ်လိုမှ စိတ်မထိန်းနိုင်။ သိချင်တာတွေကိုတရစပ်မေးချလိုက်သည် ။

“ဟာ ... မမကလည်း တွေ့ပြီဆိုတာ ယုံကိုတွေ့ပြီလို့ ပြောတာ”

“ဟင် . . .ယုံကိုတွေ့တာ”

“ဟုတ်တယ် မမသလ္လာရေ၊ စာ စာထဲမှာ ယံရေးထားတဲ့ အတိုင်းပဲသိလား၊ ဘတ်စ်ကားဂိတ် လေးမှာ ယံတစ်ယောက်တည်း ငေးငေးဝိုင်းဝိုင်းလေး ထိုင်နေတာ”

“ဟဲ့ ... အဲဒီပုံကို ဟန်းဖုန်းကင်မရာနဲ့ ရိုက်ခဲ့စမ်း၊ မာမီသားဖြစ်နေတဲ့ ပုံကို မာမီမြင်လိုက်ရင် အူတွေအသည်းတွေယားပြီး ဒေါပွအောင်လို့ ၊ ဘယ့်နှယ်တော် လမ်းဘေးကခုံမှာ ဘွားမဟာစံရဲ့ သွေးက ငုတ်တုတ်ဝင်ထိုင် စောင့်ရသတဲ့ လား။ အဲဒါ အဲဒါ ဘယ်လောက်အဆင့်နိမ့်တယ် မှတ်

လဲ၊ နင် နင်သူ့ကို သေသေချာချာကြည့်ထား ဝဠာ၊ အဲဒါ ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ဟိုဟာမလေးကို မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ ထိုင်စောင့် နေတာပဲနေမှာ ၊ သင်း သင်းတော်တော်ကို အောက်ကျနောက်ကျခံပြီး အဲဒီဟာမလေးကို လိုက် နေတာ ပါလား၊ ကောင်းကင်ယံရယ် တို့ အသိုင်းအဝိုင်းထဲက တစ်ယောက်ယောက်များ မြင်သွားရင်အရှက်က ဟက်တက်ကွဲရတော့မှာ ဝဠာရဲ့ ၊ ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးတာနဲ့ သူ့ကို ချက်ချင်းသွားခေါ်လိုက်၊ လမ်းဘေးမှာ ဆက် မထိုင်စေနဲ့ ”

“ဟာ . . . မသလ္လာကလည်း သွားခေါ်လိုက်ရင် ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ဟာမ လေးကို ဘယ်လိုတွေ့ တော့မလဲ၊ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ခိုးဖမ်းမှ မိ မှာ ၊ ရတယ် မမသလ္လာ ဘာမှ ပူမနေနဲ့ ၊ ဝဠာဒီနေ့မမိ မိအောင်ဖမ်းပြမ ယ့်”

“ဟဲ့ ... တွေ့ရင် အဲဒီဟာမလေးကို ဟန်းဖုန်းကင်မရာနဲ့ ခိုးရိုက်ခဲ့စမ်း”

“ရိုက်မှာ ရိုက်မှာ ”

ဝဠာကလည်း အဲဒါကိုတွေ့ပြီးသား။ ဒီက သွက်သလားတော့ မမေး နဲ့ ။

“ထူးရင် ငါ့ဆီကိုပြန်ဆက်နော်”

“အို . . .ဆက်မှာ ပေါ့”

“ဒါဆို ဖုန်းချလိုက်တော့”

ခေါက်ဖုန်းလေးကို ပိတ်လိုက်ပြီး ကားဂိတ်လေးဘက်ကို ပြန်ကြည့် လိုက်တော့

“အမလေး ဒုက္ခပါပဲ၊ ယံ ပျောက်သွားပြီ”

မိုးဝဠာတစ်ကိုယ်လုံး ထူပူသွားသည်။ ။

“သေစမ်း”

အနီးအနားတစ်ဝိုက်မှာ ဘယ်လိုရှာရှာ ရှာလို့ မတွေ့တော့ပါ။ ဒါ
ဒါ ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ဟာ မလေးရောက်လာလို့ ယံ ပျောက်သွားတာပဲ ဖြစ်
ရမယ်။

ရှင်သခင်။

ညည်း ငါတို့ ကို တော်တော်ဒုက္ခပေးနေပါလား။ ဟင်း တွေလို့ က
တော့ ရေတမာအောက်မှာ လည်း ဝဠာ ကြာကြာမရပ်ရဲ။ ဝဠာပုံစံလေး
က အရမ်းခေတ်မီပြီးတော့ ခြေချောင်းလက်ချောင်းလေး တွေကအစ သ
န့်ရှင်းနုဖတ်နေတာလေ။ ဟိုလူကကြည့်၊ ဒီလူကကြည့်နဲ့ နောက်ဆုံးမှာ
တော့ ဘယ်မှာ မှ ရှာမရတဲ့ အဆုံး ဝဠာပြန်လာခဲ့ရသည်။ ။

“ဆက်စမ်း ဝဠာ၊ ယံ ဘယ်ရောက်နေလဲဆိုတာ ဖုန်းဆက်ကြည့်စမ်း
ဝဠာရယ်၊ နင် အလို့ ခံ လိုက်ရတာ သိလား၊ ဒီလောက်လက်ပူးလက်ကြ
ပ် မိခါနီးကျတော့မှ ပျောက်သွားရတယ်လို့ ”

“ဝဠာလည်း ရှာတာပဲ”

“ဟဲ့ ... ဟဲ့ ကားသံကြားတယ်၊ ကောင်းကင်ယံ လာပြီထင်တယ်၊ ဆ
င်းကြည့်စမ်း ဆင်းကြည့် စမ်း”

“အစစ်ပဲ မမသလ္လာရေ၊ ကောင်းကင်ယံ လာပြီ”

“ဟင်”

အပေါ်ထပ်ကို တန်းပြီးပြေးတက်လာတဲ့ ယံကို လှေခါးထိပ်မှာ ရိပ်ခ
နဲမြင်လိုက်ရသည်။ ။

“ဟဲ့ ... ယံ မမသလ္လာဆီကို လာစမ်း”

ယံက မလာပါ။

ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး အခန်းထဲဝင်ဖို့ အလုပ်မှာ တိမ်သလ္လာက အ
နောက်ကပြေးလိုက်ပြီး သူက အလုအယက် အခန်းထဲဝင်ပစ်လိုက်သည်
။

“ဟင် ... ကောင်းကင်ယံ နင် နင့်နဖူးမှာ ”

“ဟာ ... ဘာဖြစ်လို့ လဲ”

“ကြည့်စမ်း ... ဒဏ် ဒဏ်ရာနဲ့ ”

တိမ်သလ္လာ အသက်ရှူမှားနေရပြီ။ ယုံနဖူးစောင်းလေးမှာ အနီကွက်
လေးထင်ပြီး ခြစ်ရာလေး တစ်ခုကြောင့် သွေးလေးတွေတောင်စို့လို့ ။ ဒါ
ဒါ ဘယ်ကရလာတဲ့ ဒဏ်ရာလဲ။ ယံ လမ်းမှာ ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့လို့ လဲ။ ဒီဒ
ဏ်ရာကို ဘယ်သူကရအောင် လုပ်ခဲ့တာလဲ။

“ပြောစမ်း ယံ မင်းဘာဖြစ်လာတာလဲ။ မင်းကို ဒီဒဏ်ရာရအောင် ဘ
ယ်သူလုပ်လိုက်တာလဲ”

“ကျွန်တော်မှားတာ”

“ဘာ”

“သူ့လက်ကို ဆွဲလိုက်မိလို့ ”

“အမလေးယံရယ် လက်ကလေး ဆွဲလိုက်မိတာကိုများ ဒီလိုဒဏ်ရာ
ရအောင် လုပ်လိုက်ရတယ် လို့ ၊ မင်း မင်း ဘယ်သူ့လက်ကို ဆွဲလိုက်တာ
လဲဟင်၊ မမသလ္လာကို ပြောစမ်းပါ”

“ရှင်သခင်”

“ဘာ”

“သူက ကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးဒေါပွပြီး ခေါက်ထီးနဲ့ လှမ်းရိုက်တာ လေ”

“ဘုရားရေ ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ဟာမလေးက မင်းကို ခေါက်ထီးနဲ့ တောင်ရိုက်တယ်၊ ဝဠာရေဒီကို မြန်မြန်လာစမ်းပါဟဲ့ ဝဠာ ဝဠာ”

တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်လုပ်ပြီး လဲတော့မလို ယိုင်တော့မလိုဖြစ်နေတဲ့ တိမ်သလ္လာတစ် ယောက် ဝဠာကိုပဲ အသားကုန်ကြိုးအော်ခေါ်နေမိတော့တယ်။ မိုးဝဠာကလည်း အသည်းအသန်အ ပြေးအလွှား အိမ်အပေါ်ထပ်ကို ပြေးတက်လာသည် ။

“ဟာ ... ဘာဖြစ်တာလဲ မမသလ္လာ”

“ဟိုမှာ လေ ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ဟာမလေးက တီးလိုက်လို့ တဲ့ ”

“ဟယ် ... ယံရယ်”

သွေးစလေးတွေ စို့နေတဲ့ ယုံနဖူးစောင်းလေးကိုကြည့်ပြီး မိုးဝဠာပါတစ်ချက်တည်းနဲ့ ခုန်ဆွ ခုန်ဆွ ဖြစ်သွားခဲ့ရပါပြီ။

“ကြည်စမ်း မမသလ္လာ၊ ဒါ ဒါ ယုံကိုတင်မကဘူး၊ ဝဠာတို့ တစ်ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံးကို စိန်ခေါ်လိုက်တာ၊ မမသလ္လာသည်းခံနိုင်ပေမယ့် ဝဠာသည်းမခံနိုင်တော့ဘူး၊ မာမို့ကိုပြောရမယ်၊ လိုအပ်ရင် ဘွားမဟာစံအထိ ဝဠာ တက်ပြောမယ်၊ အဟင့် ဟင့်”

မျက်ရည်ကလည်း လွယ်သလားမမေးနဲ့ စိတ်ကလည်း ဆတ်သလားမမေးနဲ့ ။ မာမို့ဆီကို ဝဠာ တစ်ခါတည်း ဆင်းပြေးလာခဲ့တော့တာလေ။

“မာမိ . . .မာမိ”

“အဟင့် ... ဟင့် ... ဟင့်”

“ဟဲ့ ... ဟဲ့ သမီးလတ် ဝဠာ၊ ညည်း ညည်း ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ ပြောစမ်း မာမို့ကိုပြောစမ်း”

“ယံ ... ကောင်းကင်ယံ”

“ဟင် ... သားငယ်လေးလား”

“မာမို့သား အရမ်းအောက်ကျခံတယ်သိလား၊ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို မာမို့သားက အတင်းအောက်ကျခံပြီး လိုက်နေတာ၊ ဟိုက မာမို့သားကို ပြန်မချစ်တဲ့ အပြင် နဖူးကိုပါ ခေါက်ထီးနဲ့ အရိုက်ခံလာရတယ်လေ”

“အမလေး မာမို့သားလေးကို ခေါက်ထီးနဲ့ တောင်ရိုက်တယ်”

ဒေါ်တိမ်ထက်စံတစ်ယောက် ကြားလိုက်ရတဲ့ သတင်းစကားကိုပင် မယုံနိုင်။

“သား သားငယ်လေး အခုဘယ်မှာ လဲ”

“အဟင် ဟင့် အပေါ်ထပ်အခန်းထဲမှာ မာမီရဲ့ မမသလ္လာဆေးထည့်ပေးနေတယ်”

မာမီပါထပ်ရောက် လာပြီ။

ကောင်းကင်ယံ စိတ်ညစ်သွားသည် ။ သူ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပါ။ မာမို့ကို အမှန်တိုင်းပဲဖွင့် ပြောလိုက်မိ၏။

“သူမလွန်ပါဘူး မာမီ၊ သား စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ လွန်သွားလို့ အခုလိုမမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်သွားရတာပါ၊ သားက သူ့ကို တစ်ဖက်သတ်ချစ်လိုက်မိလို့ပါ၊ သူက မာနအရမ်းကြီးတဲ့ ကောင်မလေးဆို တော့ သူ့အချစ်ကိုရဖို့

သားက အရှုံးပေးနေရတာပေါ့၊ မာမီရယ်၊ အဲဒီရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို သားအရမ်းစွဲလမ်းတယ်ဗျာ၊ သားဘဝမှာ သားအထင်ကြီးပြီး လေးစားမိတဲ့ ကောင်မလေးဆိုလို့ သူ တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ရှာတွေ့ထားလို့ ပါ၊ မာမီ သူ့ကိုစိတ်မဆိုးပါနဲ့ နော်၊ လူကြားထဲမှာ ဆိုတော့ သူကရှက်ပြီး သားကို”

“ဒီမှာ သားငယ်လေး မင်းကို ဒီလိုရက်စက်လိုက်တာကို မင်းကချစ်နေလို့ ခွင့်လွှတ်နိုင်ပေမဲ့ မာမီကတော့ အဲဒီရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို ဘယ်တော့မှ ခွင့်လွှတ်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

“မှန်တယ်၊ မာမီပြောတာ အရမ်းမှန်တယ်”

“ဒီလောက်အညိုကွက်ထအောင် ဆော်သွားတဲ့ ဟာမလေးကို ဘယ်သူက ခွင့်လွှတ်နိုင်မှာ လဲ၊ မတွေ့လိုတွေ့ရင် ဝဠာထီးနဲ့ ပြန်ရိုက်မယ်၊ မာမီ မယုံရင် စောင့်ကြည့်လိုက်”

မိုးဝဠာ။

ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို ဘယ်လိုမှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်တော့ပါ။ ကောင်းကင်ယံဆိုတဲ့ တစ်ဆွေးလုံးတစ်မျိုးလုံး သည်းသည်းလှုပ်ချစ်ကြတဲ့ မောင်အငယ်ဆုံးလေးပါ။ ဘွဲ့ရပြီးကတည်းက ဘာအလုပ်မှ မခိုင်းဘဲ ကြိုက်သလိုသုံး ကြိုက်သလိုဖြုန်းခွင့် ပေးထားခဲ့တာ။

ဘွားမဟာစံဆိုရင် မေးမနေနဲ့ ။ မြေးလေးယံမှ မြေးလေးယံ။ ကောင်းကင်ယံ အိပ်နေရင်တောင် မြေးလေးနိုးမှာ ကြောက်လို့ ခြေဖျားလေး ထောက်ပြီး တိတ်တိတ်လေ ခိုးကြည့်ရတဲ့ အဘွား။ ယံမွေးတုန်းကဆိုရင် မွေးခန်းထဲအထိလိုက်သွားပြီး မြေးဦးယောက်ျားလေး ယံကို သူ့ကိုယ်တိုင် ရွှေလင်ဗန်းနဲ့ အချင်းဆေးပေးခဲ့တာလေ။

ခုတော့ ကြည့်စမ်း။

အဲဒီမြေးလေးကိုမှ ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ဟာမလေးက ထိရက်လေခြင်း။
တစ်အိမ်လုံးဒေါ်တွေပွကြ ရသည် ။ တစ်အိမ်လုံး
မခံမရပ်နိုင်ပေါက်ကွဲကြရသည် ။ နောက်ဆုံးတော့ သတင်းကြားကြားချ
င်း သားသမီးတွေနဲ့ အတူမနေဘဲ ဝင်ဒါမီဟာထဲမှာ အိမ်ခွဲနေတဲ့ ဘွားမ
ဟာစံကိုယ်တိုင် ကစုန်ဆိုင်းပြီးရောက် ချလာခဲ့ပြီ။

“ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ သင်းက မြေးလေးကို မချစ်ဘူး ဟုတ်လား။ သင်း
က မချစ်ရအောင်သင်းက ဘယ်လောက် ချမ်းသာနေလို့ လဲ၊ သင်းက ဘ
ယ်လောက်အဆင့်အတန်း မြင့်နေလို့လဲ၊ ဘွားဘွားမခံနိုင် ဘူးသိလား၊
မြေးလေး အဲဒီရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို ဘွားကြည့်ချင်တယ်၊ သူ
ကိုမြင်ရဖို့ ဘယ် အထိပဲ လိုက်ကြည့်ရ လိုက်ကြည့်ရ ဘွား လိုက်ကြည့်မ
ယ်”

“ဟုတ်တယ် ဘွား၊ ဝဋ္ဋလည်း ကြည့်မယ်”

“သလ္လာလည်း ကြည့်မယ်နော် ဘွား”

“သူ့ကို သူ့ကိုကြည့်ချင်ရင် ချောင်း ချောင်းကြည့်ရမှာ ဘွားရဲ့ ”

“ဘာပြောတယ် ယံ၊ ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ မင်းဟာမလေးကို ကြည့်ချင်ရင်
တောင် မဟာစံဆိုတဲ့ ငါ ကချောင်းကြည့်ရမယ်၊ အမလေးတိမ်ထက်စံရ
ယ် သွားပါပြီ သွားပါပြီ၊ ညည်းသားကိုယ်ထဲကငါ့သွေး ညည်းသားကိုယ်
ထဲက ငါ့သွေးကိုတောင် ဖောက်ထုတ်ပစ်ချင် လာပြီ၊ သူဟာမလေးကိုငါ
က ရဲရဲတင်း တင်းတောင် ကြည့်ခွင့်မရဘဲ ချောင်းကြည့်ရဦးမယ်တဲ့ ၊ အ
ရပ်ကတို့ ရေ ကြားလို့ မှ ကောင်းကြသေးရဲ့ လား”

တစ်ကိုယ်လုံးမှာ စိန်တွေ ဖျတ်ဖျတ်လက်အောင် ညွတ်သီးနေတဲ့

ဘွားမဟာစံ။ အရွယ်နဲ့ မ လိုက်အောင် ဖျတ်လတ်တက်ကြွနေတဲ့ ဘွားမဟာစံ။ ဒေါသစိတ်၊ မခံချင်စိတ်တွေကြောင့် နှုတ်ခမ်း တွေ၊ အသားတွေ ပါ တဆတ်ဆတ်တုန်လို့ ။

“သားကြီးရေ တမလွန်ဘဝကနေ မင်းအချစ်ဆုံးသားငယ်လေးရဲ့ အဖြစ်ကို ထကြည့်လှည့် ပါဦး သားကြီးရဲ့ ၊ မင်းလိုသွေး၊ မင်းလိုချစ်တတ်တဲ့ သွေး၊ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မင်းလိုအောက်ကျ နောက်ကျခံပြီး ချစ်တတ်တဲ့ သွေး”

“ဟင် ... မာမီက ဘယ်လဲ”

ချွေးမလုပ်တဲ့ ဒေါ်တိမ်ထက်စံ မျက်နှာပျက်ပြီး ယောင်လည်လည်နဲ့ နောက်ဖေးခန်းထဲသွားဖို့ ခြေလှမ်းပြင်လိုက်တော့ ဝဠာက အလိုက်ကမ်း ဆိုးမသိဘဲ လှမ်းမေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။

“ဟို ... ဟိုဘက်”

“မာမီ မြန်မြန်လာနော်”

“အင်းပါဟဲ့”

ဒါတောင် ထသွားတဲ့ မာမီကို ဘွားမဟာစံက မျက်လုံးစွေပြီး တစ်ချက်တော့ ကြည့်လိုက်သေး ၏။ ဘွားမဟာစံရဲ့ နှုတ်ခမ်းဒေါင့်ကလေးမှာ ကွေးသွားတဲ့ အရိပ်ကလေးတစ်ခု ထင်သွားခဲ့တာကို တော့ ဘယ်သူကမှ မြင်လိုက်ကြရမှာ တော့ မဟုတ်ပါ။

“ဘွား”

“ဘာလဲဟင် မြေးလေး”

“စောစောက ဘွားပြောလိုက်တာကို ကျွန်တော်ကြားလိုက်တယ်၊ ဒ

က်ဒီကလည်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အောက်ကျခံပြီး ချစ်ခဲ့တာဆို
”

“ဟင်”

ဘွားမျက်နှာ နည်းနည်းလေးတော့ ပျက်သွားသည်။ ။

“အဲဒါ မင်းမသိချင်စမ်းပါနဲ့ မြေးလေးရယ်၊ စောစောက ဘွားရဲ့ သားကြီး အာကာထင်ကိုသ တိရပြီး ဘွားပြောလိုက်မိတာ၊ မေ့လိုက် နော်၊ ဘွားပြောတာကိုမေ့လိုက်၊ အရေးကြီးတာ မြေး မြေး လေးက အောက်ကျခံပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ဖို့ ၊ ရှင်သခင်ဟုတ်လား၊ အဲဒါလည်း မြေးလေးအောက်ကျ မခံနဲ့ ၊ မြေးလေးကိုလိုချင်တဲ့ အချောအလှတွေ တစ်ပုံကြီးရှိနေတာပဲ မြေးလေးရယ်၊ ဟို ယစ်မူးဆိုတဲ့ ကလေးမလေးဆိုရင် ဘယ်လောက်လှသလဲ၊ ပြီးတော့ ဘွားကိုယ်တိုင် မြေးလေးနဲ့ ပေးစားဖို့ ရည်ရွယ် ထားတဲ့ တူယှဉ်ပြိုင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး”

“ဟင်”

တူယှဉ်ပြိုင်ဆိုတဲ့ နာမည်ကို ကောင်းကင်ယံ ကြားလိုက်ရပြန်ပြီ။ အဲဒါဟာဘွားနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိတိုင်း ဘွားဆီက အမြဲကြားနေရတဲ့ နာမည်လေး။ နာမည်ကိုသား ကြားနေရပေမယ့် လူကိုတော့ခုချိန်ထိ ကောင်းကင်ယံ မမြင်ဖူးခဲ့ပါ။ ဘွားကလည်း နာမည်ကိုသာ ပြောပြီး တခြားကိစ္စတွေ အားလုံး ဘာမှ မပြောဘဲ လျှို့ဝှက်ထားခဲ့၏။

“ဒါပေမဲ့ အခုပြဿနာကိုတော့ ဘွား ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်ပါဘူး၊ ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင် မလေးက မြေးကိုဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ထိ ခါးခါးသီးသီး ဖြစ်နေရတာလဲ၊ သူကဘွားတို့ ထက်ပိုချမ်းသာနေလို့လား၊ ဘွားတို့ ထက် ပိုပြီးစည်းစိမ်အပြည့်နဲ့ နေနိုင်လို့ လား၊ ရွှေတွေ၊ စိန်တွေ၊ တိုက်တွေ ကားတွေဂုဏ်ပကာသန အဆောင်အယောင်တွေနဲ့ ပုံ

အောထပ်မှ ရမယ်ဆိုရင်လည်း ဘွားဆီကမြေး လေးကြိုက်သလောက် တောင်းစမ်း”

စကားကို ဘယ်တော့မှ အပိုမပြောတတ်တဲ့ ဘွားမဟာစံရဲ့ မာနကို တော့ ကောင်းကင်ယံတို့ မောင်နှမ သုံးယောက်စလုံး သိနားလည်ထားခဲ့ ပြီးသားပါ။

“ဟုတ်တယ် ဘွား၊ ဘွားမြေးကို ငြင်းနေတဲ့ ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မ လေးက တော်တော်ချမ်း သာတဲ့ ကောင်မလေးပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဒါ ဒါသူ တို့ ရဲ့ ချမ်းသာမှုကို နည်းနည်းလေးမှ အရေးမစိုက်ဘူးဆို တာပြနေတာ၊ ဝ ဌာတို့ သိက္ခာကျတယ်၊ သူ့ကိုပြိုင်ရမယ်၊ သူဘယ်လောက်ထိ မာနကြီးနို င်မလဲ၊ ယုံကို သူ ဘယ်လောက်ထိ ငြင်းနိုင်မလဲ၊ နောက်ဆုံး ကုန်ကုန်ပြောမယ် ဘွားရယ်၊ အဲဒီဟာမလေးကို ကား တင်ပြေးသင့်ရင် ပြေးမယ်”

“ဟဲ့”

မိုးဝဠာအပြောကို ဘွားက လက်မခံပါ။

“သင်းကိုမရတော့ ဘာဖြစ်ရမှာ လဲ ဝဠာရဲ့ ၊ သင်းတို့ ထက်သာတာ တွေ ဘွားမှာ တစ်ပုံကြီး၊ တူ ယှဉ်ပြိုင်ဆိုရင် မဟာဝင် မြန်မာပြည်ကို ပြ န်လာတော့မှာ ”

“ဘွား ဘွားနော်၊ ကျွန်တော် ရှင်သခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကိုပဲချစ် တယ်၊ ဘွား သဘောတူ ရင်အဲဒီကောင်မလေးနဲ့ ပဲ သဘောတူရမယ်၊ ဘွားပြောတဲ့ တူယှဉ်ပြိုင်ကို ကျွန်တော်စိတ်မဝင်စားဘူး”

“ယံ နင် ဘွားစကားကို ကလန်ကဆန် မလုပ်နဲ့ လေ”

မမသလ္လာက ဝင်တားနေသည် ။ မျက်ရိပ်မျက်ကဲပြပြီး ဆက်မပြော

ဖို့ ကို သတိပေးနေ၏။

“ပြောပါစေ သလ္လာ၊ မြေးလေး ဒီလောက်ပြောနေရင် ဘွားသိပြီ၊ ရှင် သခင်ဆိုတဲ့ မြေးလေး တစ်ဖက်သတ်ချစ်မြတ်နိုးနေတဲ့ ကောင်မလေးကို လိုက်ကြည့်မယ်၊ ဘွား သဘောကျရင် ဘွားရဲ့ စည်း စိမ်တွေနဲ့ ပုံလဲပြီး မြေးလေးချစ်တဲ့ ကောင်မလေးကို ဘွားကိုယ်တိုင် ရအောင်တောင်းပေး မယ်၊ ဟုတ် လား”

“ဘွား တကယ်ပြောတာနော်”

ဘွားကိုပြန်ပြောလိုက်မိပေမဲ့ ကောင်းကင်ယံ အားမရှိပါ။ အခြေအ နေတွေအားလုံးကို ကောင်းကင်ယံက သိနေတာပဲ။

မျက်နှာလေးက တကယ့်ကိုတည်တင်းပြီးတော့ မာနကလည်း ကြီး လွန်းတဲ့ ရှင်သခင်။ ကောင်းကင်ယံ ဘယ်လိုပဲကြိုးစားကြိုးစား အနား ကပ်ခွင့်လေးတောင် မပေးဘဲ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်နေတဲ့ ရှင်သခင်။ အဲဒါကြောင့်မို့လည်း ကိုယ်မင်းကိုပိုပြီး မြတ်နိုးခဲ့ရတာလား ရှင်သခင်ရ ယ်။

ဘာပဲပြောပြော။

ကိုယ့်ဘဝက ကိုယ့်အသည်းနှလုံးထဲမှာ မင်းကို
တကယ်ပဲလိုအပ်ခဲ့ရပြီ ရှင်သခင်။ ကိုယ့်အနားမှာ မင်းမရှိလို့ မဖြစ်
တော့ပါဘူး။